

Jurisprudentie

Gevoegde zaken C-159/12 tot en met C-161/12

Alessandra Venturini
tegen
ASL Varese e.a.,

Maria Rosa Gramegna
tegen
ASL Lodi e.a.
en

Anna Muzzio
tegen
ASL Pavia e.a.

(verzoeken van het Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia om een prejudiciële beslissing)

„Vrijheid van vestiging — Artikel 49 VWEU — Volksgezondheid — Wettelijke regeling die parafarmaceutische verkooppunten verbiedt om geneesmiddelen te verkopen die alleen op recept verkrijgbaar zijn en ten laste van patiënt komen”

Samenvatting – Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 5 december 2013

1. *Prejudiciële vragen — Bevoegdheid van Hof — Vraag gerezen in geding dat tot één lidstaat is beperkt — Daaronder begrepen, gelet op eventuele toepasselijkheid van recht van de Unie op dit geschil wegens in het nationale recht vastgesteld discriminatie verbod*

(Art. 267 VWEU)

2. *Vrijheid van vestiging — Beperkingen — Nationale regeling die parafarmaceutische verkooppunten verbiedt om geneesmiddelen te verhandelen die alleen op recept verkrijgbaar zijn en volledig door koper worden betaald — Ontoelaatbaarheid — Rechtvaardiging — Bescherming van volksgezondheid — Voorwaarden*

(Art. 49 VWEU)

1. De beantwoording van een prejudiciële vraag kan voor de verwijzende rechter ook nuttig zijn in een zuiver interne situatie waarin alle feitelijke elementen beperkt zijn tot het grondgebied van één enkele lidstaat, met name wanneer het nationale recht hem voorschrijft dat een burger van de eigen lidstaat dezelfde rechten toekomen als een burger van een andere lidstaat in dezelfde situatie aan het recht van de Unie kan ontleen.

(cf. punt 28)

2. Artikel 49 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een nationale regeling die een bevoegde apotheker die is ingeschreven bij de beroepsorde, maar geen in het vestigingsplan opgenomen apotheek bezit, niet toestaat dat hij in zijn parafarmaceutisch verkooppunt ook geneesmiddelen aan het publiek distribueert die alleen op recept verkrijgbaar zijn, niet ten laste komen van de nationale gezondheidsdienst en volledig door de koper worden betaald.

Een dergelijke nationale regeling die de distributie van die geneesmiddelen uitsluitend voorbehoudt aan apotheken, waarvan de vestiging aan een regeling inzake territoriale planning is onderworpen, is immers geschikt ter verwezenlijking van het doel een veilige en kwalitatief hoogstaande geneesmiddelenvoorziening van de bevolking te verzekeren, en dus de bescherming van de volksgezondheid te waarborgen. Aangezien deze regeling het gevaar voor een eventueel tekort aan apotheken aanzienlijk vermindert, gaat zij niet verder dan noodzakelijk is ter verwezenlijking van het doel, een veilige en kwalitatief hoogstaande geneesmiddelenvoorziening van de bevolking te waarborgen.

(cf. punten 55, 63, 66 en dictum)